

Kat op wacht

Toen het eens zo gespookt had en z'n beetje de halve betimmering had losgelaten binnenin de kruiplijn coaster *Amira S* had de scheepskat het wel gehad.

Hij zat al weer een tijdje aan boord. Door de eigenaar van de coaster aan boord gebracht. Hij had z'n eigen paspoort, z'n prikkies waren geregeld, kattenbak op een vaste plaats, kortom, hij had het goed. Het was een vreemde kat. Zo liet hij zich liever niet fotograferen. Als hij er lucht van kreeg dat er een foto van hem genomen werd dan was hij verdwenen. Oppakken om een foto te laten nemen was levensgevaarlijk! Van boord ging hij nooit. (Er zijn ook scheepskatten die van boord gaan, hun rondje doen in welke haven dan ook en weer terugkomen net voordat het schip vertrekt) Ook was hij altijd snel gewend aan de wisselende bemanning. Nou ja, de bemanning moest maar aan hem wennen. De hut van de stuurman was de populairste plaats om het zakje kattenvoer op te eten. Sommige stuurlui waren daar niet van gediend en deden de deur van de hut ook op zee dicht. De kat liet altijd de verpakking liggen en de natte stukjes die hij knoeide. Niemand wist trouwens hoe de kat aan de zakjes kattenvoer kwam. Het kattenvoer zat achter een deurtje in de kombuis. Op een of andere manier kreeg hij dat open, jatte een pakje voer en deed de deur weer dicht. Het pakje nam hij mee naar de hut van de stuurman of, als deze dicht was, naar de messroom. Met z'n nagels scheurde hij de verpakking open waarna hij de inhoud smakkend oppeuzelde.

Maar na deze reis zou de kat het anders gaan doen. Niet meer knus beneden tussen de mensen en vaak bij de kok. Voortaan, als de motor aan ging, zou hij naar de brug vluchten. Hij wist inmiddels de weg: buitenom, er was geen binnendoor want de brug kon op en neer. De hele reis zou hij daar blijven en pas als de motor gestopt was zou hij weer naar beneden gaan. Niemand kan met katten praten en ook al zou dat wel kunnen, dan was een kat toch niet te begrijpen. Ook de eigenaar van de coaster kon dat niet, laat staan dat hij kon vragen wat het probleem was. Hij kocht een tweede kattenbak; voor op de brug.

De hele reis zat de kat voor het raam aan bakboord. De wacht vond het prima. Sommige praatte vaak tegen de kat. Af en toe even aaien. Hele levensverhalen moet de kat gehoord hebben. Ongestoord en onaangedaan bleef hij naar buiten kijken. Af en toe bezocht hij de kattenbak in een hoek van de brug, vrat een paar brokjes of likte met korte plonsjes wat water. Slapen deed hij niet veel. Hij bleef liever alert.

Op de computer draaide het onderhouds programma waar alle onderhoudstaken netjes ingeroosterd in stonden. Enkele daarvan waren: kattenbrokjes bijvullen, water voor de kat verversen, kattenbak verschonen.

CV, 30 oktober 2014

Een zeldzame foto van de kat